

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Ž 31,20.24a + uvítání: přišli jsme hledat Boha, ale on už je mezi námi; chceme k němu volat, ale on už nás zná našimi jmény; jeho péče, dobrota, láska a světlo nás zastihují dřív, než se k němu utíkáme

🎵 251,1-5

Modleme se: Náš nebeský Otče, tys nám dal rozum, abychom tě mohli poznávat, tys nám dal srdce, aby se ti mohlo otevřít a zamilovat si tě, tys nám dal nohy, abychom tě mohli následovat, tys nám dal ruce, abychom mohli konat dílo tvé lásky zde ve světě, tys nám dal ústa, abychom rozhlašovali evangelium, tys nám dal uši, abychom byli poslušni tvých pokynů a abychom druhé vyslechli v jejich trápeních.

Děkujeme, že sis z nás učinil své služebníky. Je naším potěšením, že ti pro Ježíše Krista smíme patřit, že nejsme sami svoji, ale v životě i ve smrti zůstáváš naším jediným Pánem.

Prosíme o smilování, když své poslání zanedbáváme, nebo když je dokonce zrazujeme. Přiváděj nás k němu zpět s vlídností, nejednej s námi podle našich pochybení, ale s milostí. Vzbuzuj svým jednáním s námi mezi námi chválu a děkování: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 193

vyslání do NŠ: co zdědíte po rodičích? čeho byste se nikdy nevzdali?

📖 Ef 2,8-13

🎵 36

„Své prosby o smilování ti předkládáme ne pro své spravedlivé činy, ale pro tvá mnohá milosrdenství.“ (Da 9,18) Uč nás nespoléhat na naše zásluhy, ale na tvou milost, dobrotu a lásku, náš Pane!

📖 L 17,7-10

Lékař léčí – a nikdo se tomu nepodivuje. Hasič hasí. Advokát obhájí. Truhlář vyrábí nábytek, zedník staví domy. Farář káže a učí o Bohu. Horník rube uhlí nebo rudu. Šofér řídí autobus či náklad'ák. Servírka obsluhuje.

A tak není divu, když služebník slouží, když plní příkazy a přání svého pána, plní si své povinnosti tak, jako si je plní kde kdo ve svém povolání. Není to hodno nějakého zvláštního obdivu a ocenění.

Pravda, postavení starověkého služebníka, doslova otroka, bylo podstatně jiné než náš dnešní pracovní poměr. Služebník neměl po osmi hodinách volno, nemohl odejít domů. Jeho domovem byl dům jeho pána, jeho služba trvala 24 hodin denně, sedm dní v týdnu, 365 dní v roce. A velmi pravděpodobně to byla služba na doživotí. Žádný výhled na zasloužený odpočinek v důchodu či na změnu zaměstnání. Leda by jej jeho pán prodal jinam, za trest přeřadil na horší práci, anebo z milosti propustil na svobodu. Běžně za svou službu nemohli čekat žádnou odměnu, než to, že se o ně jejich pán nějak postará. Dostanou najíst ve svůj čas. Budou mít kde přespat. A pokud by to bylo třeba, jsou pod ochranou svého pána. Určitě se jich ale jejich pán nebude doprošovat, aby plnili jeho vůli. Určitě jim nebude vyjadřovat každodenně svou neskonale vděčnost, že konali svou běžnou práci.

Ježíšovi učedníci a následovníci jsou takovými služebníky. Ti, kdo mu uvěřili, kdo přijali za své, že v něm Bůh zachraňuje, jej také přijali za svého Pána. Boha nazývají Hospodin, něco jako nejvyšší hospodář.

Tedy i my jsme takovými služebníky. Všichni, nejen faráři, všichni věřící. Jsme služebníky na plný, celoživotní úvazek. A tak máme plnit své úkoly. S důvěrou, že se i o nás náš Pán postará. Jsme pod jeho ochranou. Nemá na nás práva nikdo jiný, žádný jiný pán ani jiná moc. Nic nás od něj nemůže odloučit, protože jsme jeho, patříme mu.

Jenomže to my si pořád nějak myslíme, že když jsme se dali do služby, budeme mít nějaké výhody, něco navíc před ostatními, extra zacházení. Nějak nám uniká význam té věty: „Jsme jenom služebníci. Učinili jsme, co jsme měli učinit.“ Nebo jak mají kraličtí: „Jsme služebníci neužiteční. Co jsme povinni byli učinit, učinili jsme.“

Nezní to vlastně nijak lákavě. Z toho reklamu na křesťanství asi nejspíš neuděláme. Jestli se divíme, že se lidé moc nehlásí k víře ani k církvi, možná jsme našli jeden z důvodů. „Jsme jenom služebníci.“

Tak proč tohle vlastně Ježíš říká? Proč nevypustí do světa něco líbivějšího? Proč nám nedá do ruky nějaký pořádný reklamní slogan, ale naopak nám vyhrazuje toto ne zcela sympatické místo a postavení?

Asi protože my máme neustále snahu se pasovat do té role zasloužilých vynikajících pracovníků, kterým by měl být náš Pán za něco vděčen. Co my pro něj naděláme! Víc jak mnozí ostatní. Kolik času mu věnujeme! Víc jak mnozí ostatní. Kolik peněz dáme na provoz sboru, církve Páně! Víc jak mnozí ostatní. Nemáme tedy i my sami být něco víc? Nemáme mít nárok na speciální odměnu? Na lepší odměnu? Vyznamenání za zásluhy o budování nebeského království?

Ne a ne a ještě jednou ne. „Jsme jen služebníci neužiteční.“ Nikoli ve chvíli, kdy se nám nedaří, kdy mnohé pokazíme, kdy působíme pohoršení. Ale i ve chvílích, kdy splníme všechno, co se po nás žádá. Jsme-li toho tedy vůbec schopni. A pokud ano, nikdy neuděláme víc, než jen co jsme „byli povinni učinit.“ I tehdy, když naše dílo jen kvete a rozvíjí se, zůstáváme stále jenom služebníky, kteří nedělají vůbec nic navíc, než by měli.

My totiž nemáme druhé lákat na svou skvělost, ale na dobrotu, milost a lásku svého Pána. Má na nás být vidět, že jemu je radost sloužit. Nikoli zjištěně pro nějaké lepší postavení či odměnu pouze pro zasloužilé. Nikoli pro nutnost odškrtat všechny splněné povinnosti, abychom se vyhnuli trestu. Ale máme doznat, že si sice nemůžeme vůbec nic nárokovat, a přesto toho tolik dostáváme a mnohým jsme zcela nezaslouženě zahrnuti. Máme být svědky, živoucími důkazy toho, jak dobrý je náš Pán. Máme sami na sobě ukazovat, že on se stará a pečuje, že on chrání, že není nad to být právě jeho, jemu patřit.

A poslední význam této řeči o nás jako služebnících se vyjeví při pohledu na to, v jakých souvislostech nám to Ježíš říká. On mluví ke svým učedníkům od začátku 17. kap. Nejprve o tom, aby si dali pozor, aby se nestali pokušením, aby sami nepohoršovali své okolí, doslova nebyli skandálem. Pak je napomíná, aby o sebe navzájem pečovali a dbali. A ještě k tomu si mají odpouštět, pokud druhý něčeho lituje.

Nato učedníci prosí o víc víry. A Ježíš říká, že kdyby té jejich víry bylo aspoň za mák, kdyby byla jako hořčičné semínko, dělali by snad i zázraky. Moruši by pouhým svým slovem přesadili do moře, na jejich pokyn by se sama vyrvala i s kořeny.

A teď následuje to o těch služebnících, kteří sami poslouchají pokyny a povely svého pána. Kteří mají dělat to, co on jim říká, nikoli

co si sami usmyslí. Nemusíte konat větší divy, než že nebudete budit pohoršení a vyvolávat skandály. Nemusíte sloužit jinak, než tím, že se bude mít navzájem na paměti a budete na druhé dbát. Nečekají se od vás větší zázraky než je odpuštění. A když toto všechno uděláte, nečekejte kdo ví co, jste přeci jenom služebníci, kteří splnili, co se od nich žádá. Ale přesto sloužit právě tomuto Pánu, který žádá takovou službu, stojí za to. Amen

♪ 404

Náš Pane Ježíši Kriste, v tebe věříme, kéž nejsme nikdy zahanbeni. Vysvobozuj nás pro svou spravedlnost. Skloň své ucho k našim modlitbám, které jsou součástí naší služby. U tebe se přimlouváme:

Za místa, kde jsou lidé v ohrožení života, kde podléhají zraněním způsobeným druhými lidmi. Pane, smiluj se a žehnej životu.

Přimlouváme se za ty, jejichž život skončil v troskách, jsou sami, bez rodiny, bez práce a obživy, bez domova. Pane, smiluj se a žehnej novým začátkům.

Přimlouváme se za ty, kdo nesou odpovědnost za ostatní, kdo jsou ve vedoucích pozicích, kdo vychovávají mladou generaci, kdo určují směr. Pane, smiluj se a žehnej svou moudrostí.

Přimlouváme se za ty, kdo se špatnými rozhodnutími dostali do pasti dluhů, za mříže vězení, do otroctví drogových závislostí. Pane, smiluj se a žehnej svému vysvobození.

Přimlouváme se za rozdělené národy a rozdělené rodiny na Korejském poloostrově. Pane, smiluj se a žehnej sjednocení a pokoji.

Přimlouváme se za nás, za tvůj lid. Dej, ať sloužíme tobě a ne svým zájmům, dej, ať sloužíme našim bližním a ne svému sobectví. Pane, smiluj se a žehnej naší službě.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 477

ohlášky

📖 Jr 9,22.23a

📖 Nu 6,24-26

♪ 251,6-7 (poslední dvě)